

EEN MIDDEL TER BESTRIJDING DER KOFFIEBLADZIEKTE.

De koffiebladziekte, die thans in onze Oost-Indische bezittingen zulke onberekenbare verliezen berokkent, wordt veroorzaakt door eene schimmelsoort, *Hemileia vastatrix*. Hare sporen ontkiemen op de jonge bladeren, terwijl deze bezig zijn zich te ontplooien; niet of uiterst zelden op volwassen bladeren. Elke spore ontwikkelt een mycelium, dat een plekje van het blad doet ziek worden, en zoodra een bladpaar zich zoover ontwikkeld heeft, dat men nog twee jongere paren er boven aan denzelfden twijg ziet zitten, worden deze plekjes zichtbaar. Is het blad volwassen, dan ontwikkelt het mycelium tallooze sporen, die de bron voor nieuwe infectie zijn. De methoden tot bestrijding moeten dus ten doel hebben om óf de kieming der sporen op de jonge bladeren te beletten, óf de plekken, zoodra zij zichtbaar worden, te vernietigen, teneinde haren groei en de verdere verwoesting van het blad, alsmede de productie van nieuwe sporen te beletten.

De adjunct-directeur van 's Lands Plantentuin te Buitenzorg, dr. BURCK, heeft nu proeven in de beide bedoelde richtingen genomen.¹ Voor de eerste richting, de verhindering van de ontkieming der sporen op de zeer jonge bladen, werd de in Frankrijk bij de bestrijding van de meeldauw-ziekte der wingerden (*Peronospora viticola*) gebruikelijke methode, besproeiing met koperpraeparaten, gekozen. Doch deze en dergelijke middelen leidden tot nu toe nog tot geen resultaat.

Beter slaagde dr. BURCK in de bestrijding van de ziekte door het doodden der zieke plekken zoodra zij zichtbaar worden, dus op het derde bladpaar van den top afgerekend. Met een naald, die even in sterk zwavelzuur gedompeld is, doorstak hij het midden der vlekken. De

¹ Mededeelingen uit 's Lands Plantentuin, IV, »Over de koffiebladziekte», door dr. W. BURCK. Batavia 1887.

snel doodende werking van het vergif greep om zich, en het viel niet moeilijk de bevochtiging der naald zóó te regelen, dat juist de zieke plek gedood werd, terwijl overigens het gezonde weefsel van het blad ongedeerd bleef. Na eenigen tijd valt dan de plek uit het blad en laat een gat achter, doch overigens is het blad behouden. Oudere reeds te ver aangetaste bladeren moeten natuurlijk afgeplukt worden.

Daar elke twijg jaarlijks acht bladparen voortbrengt, stelt dr. BURCK voor, de bewerking eenmaal per maand te herhalen. Hij meent, dat zij in het groot, ook zonder veel oefening, door vrouwen of kinderen zal kunnen worden toegepast en dan in hooge mate het ziek worden en afvallen der bladeren zal kunnen te keer gaan. Met betrekkelijk geringe kosten zullen dan, als de methode in het groot uitvoerbaar blijkt en de verwachte uitkomsten geeft, zeer aanzienlijke verliezen geheel of ten minste grootendeels kunnen worden voorkomen.

Het is te hopen, dat weldra in het groot proeven met BURCK'S methode zullen genomen worden, en dat deze tot eene beteugeling der zoo gevreesde ziekte zullen leiden.

D. V.